1.04.2008

Studpuls

Життя наповнюється новими емоціями та позитивом. Нарешті підвищили довгоочікувану стипендію, обрали нового голову гуртожитку та почали проведення чемпіонату факультету з футболу. Проте, низка соціальних проблем і досі залишилась не вирішенною. Куди подіти купу сміття, що великими купами збирається на сходах? Та як позбавитися жахливих щурів, які останнім часом дуже рознагліли та користуються терплячістю студентів, проживаючих у гуртожитку? Кого із претенденток оберуть на участь у конкурсі "Королева КПІ" та хто її обиратиме взагалі? Головною проблемою на даному періоді життя залишилась велика погана звичка усіх студентів – лінь. З приходом справжнього весняного тепла вона активізувала свої сили у всіх напрямках одразу. Швидкими темпами зменшується кількість відвідувачів лекцій, пляшок пива у кіоску, вільних місць на Поляні та квитків до кінотеатру на вечірній сеанс. Воно й не дивно. Атестація минула, а до початку сесії час ще є. Треба зуміти спрямувати свої сили у правильне русло і спробувати знайти натхнення, свіжий подих сил та прилив позитиву для реалізацій своїх мрій, думок і планів. Життя прекрасне, коли вихор подій кружляє саме навколо тебе. Шанси, можливості та здібності є у кожного, тому не вагайся, дій рішуче, здобувай перемогу! Вперед і тільки вперед!!!

КОРОЛЕВА ФАКУЛЬТЕТУ

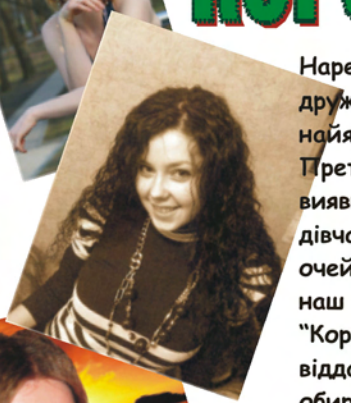

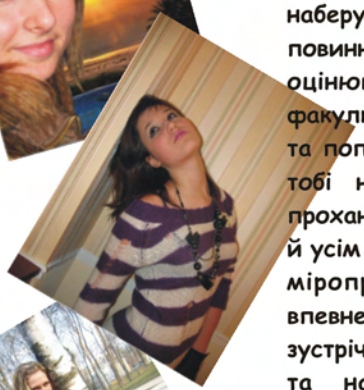

Нарешті наш факультет дочекався цієї визначної події. Ми дружним колективом будемо обирати найпривабливішу, найяскравішу,найчарівнішу студенточку нашого ІФФ. Претинденток на звання першої красуні дев'ятого корпусу виявилося не багато і не мало, а рівно шість. Це – шестірка дівчат із різних спеціальностей та курсів, з різним кольором очей та волосся. Поєднує їх лише бажання представляти наш факультет на масштабному університетському конкурсі "Королева КПІ". Вибір – завжди справа нелегка, дуже важко віддати свій голос лише комусь одному. А ще важче обирати дівчат лише за фотографіями та анкетами, не маючи нагоди на особисте спілкування. Дві дівчини, які наберуть максимальну кількість голосів на свою користь повинні будуть ще підготувати художній номер, який буде оцінюватися компетентним та справедливим журі факультету. Тож не забудьте прихопити на пари свій студак та попросити номер телефону у дівчини, що сподобалася тобі найбільше. А на майбутнє, хотілося висловити прохання не тільки представникам Студради і Профкому, а й усім дівчатам та хлопцям з приводу проведення подібних міроприємств. Треба бути більш активними та впевненішими у своїх силах, щоб мати змогу частіше зустрічатися у стінах "Інтонації" чи будь якого іншого клубу та насолоджуватися не звичайними фотографіями конкурсантів, а їх цікавими виступами та виставами. Хто б не переміг у даному випадку, треба усіма силами підтримати нашу дівчинку на конкурсі та допомогти їй здобути головну перемогу.

Юлія Баранова ФС-41

Михайло Іванович Прилуцький

Нещодавно на нашому факультеті пройшло голосування, на якому ми обирали найкращих викладачів. «Найдотепнішим викладачем» став Прилуцький Михайло Іванович. Він має авторитет і на кафедрі, і на факультеті, і серед студентів. Його тонкий гумор підкреслює його велич людини, людини з великої літери, людини освіченої. На його лекціях студенти отримують велику порцію доброго настрою. Ми вирішили дати можливість студентам більше дізнатися про цю чудову людину.

Як Ви взагалі ставитесь до гумору і як Ви вважаєте, чи допомагає гумор в житті?

Позитивно. Я вважаю, що кожна людина повинна мати почуття гумору і завжди його використовувати, але ж, звичайно, в міру. Людина повинна бути дотепною, жарт її повинен бути по темі і в потрібний час.

Чи розігрували Ви коли-небудь студентів? Який розіграш Ви можете назвати найкращим?

Ви знаєте, якось мене розіграв один студент. Я читав курс на іншому факультеті. Один із студентів дуже гарно малював. І от, коли я дочитав курс, і настав день захисту, він мені вручив карикатури, як я стояв у дошки, писав формули, і все це разом з коментарями. Ну а студентів, я вважаю, не треба розігрувати, бо ж не кожен може зрозуміти розіграш. Тому першого квітня я ніколи нікого не розігрую.

Чи змінилися студенти з того часу, як Ви навчались?

Я вважаю, що студенти стали більш замкнуті. Вони мало ходять в кіно, в театри, мало займаються самодіяльністю, саморозвитком. Нема вже такого, щоб це було масово. От раніше студенти проводили вечори, на які було дуже складно дістати квитки, а зараз їх самих не «загониш» на якесь свято. Дуже знизився рівень знань студентів. І в цьому, звичайно, левову частку має шкільне виховання. Школа просто не дає той фундамент, на якому далі може будуватися замок знань. Достатню підготовку мають тільки ті, хто займається з репетитором. Ще одна проблема - це те, що студенти просто соромляться підходити до викладача і щось запитувати. Студенти не навчилися самостійній роботі з технічною літературою, вони мало читають і художню літературу, я вже не кажу за періодику.

Що Вам не подобається в нашій сучасній системі освіти?

Знаєте, мене дуже обурює, що студенти не отримують технологічної підготовки належним чином .Раніше був місяць учбової практики, вісім тижнів технологічної, два місяці виробничої та переддипломна. Більшість вузів взагалі немає практики. Також потрібно більше годин на спеціальні дисципліни. Зараз почали вводити предмети для загального розвитку за рахунок скорочення годин основних дисциплін. В пам'яті студента просто не залишається нічого про економіку чи соціологію, а так він краще б засвоїв основні науки і став гарним спеціалістом. Але вчитися треба все життя, а учнем старатися бути якнайменше. Ще мені дуже не подобається, що студентам зробили п'ятиденку. Студент просто не в змозі щось сприймати та ще й запам'ятовувати на четвертій чи п'ятій парі.

Як ви вважаєте, що найголовніше повинен зробити студент ІФФ за своє навчання?

Він повинен отримати гарну підготовку за своєю спеціальністю і далі самостійно її розвивати. Не один викладач не в змозі відповісти на всі питання, які будуть поставлені перед людиною в житті. Вони повинні вивчати дисципліни, які їм необхідні. Я думаю, що можливо мікро- і макроекономіку вони і згадають, але якщо скажуть, що в сталі вуглецю більше, ніж 2.5 відсотка, то мікроекономіка не врятує. Ще одне моє побажання, щоб студенти просто навчилися працювати з книжками, це має дуже велике значення.

А ось таке цікаве запитання. Якби у добі було не 24, а 25 годин, на що б ви витратили цю годину?

Скоріше всього на читання художньої літератури, бо це дуже важливо.

І на останок, чи є у Вас девіз чи закон життя?

Треба досягати того, щоб тебе поважали оточуючі, і щоб ти поважав їх, і студентів, і викладачів. Треба намагатися не ображати словом, бо слово не горобець - вилетить, не спіймаєш.

Михайло Іванович дуже мудра людина, і спілкування з ним принесло мені справжнє задоволення, сподіваюся і ви знайдете в нашій розмові щось цікаве для себе.

Вікторія Бойко ФС-52

Військова кафедра

Я поступив на воєнку в минулому році і навчаюсь військовій справі вже майже рік.

За цей час я вже достатньо дізнався і відчув це діло.

Що можна сказати молодшому поколінню? Дізнатись щось нове, поступивши в інститут ВІТІ, вам, швидше за все, не вдасться. Спробую аргументувати це: знання, які дають воєнні-викладачі, дуже розмиті і не закріплюються на практиці. Крім того контроль цих знань проходить дуже рідко, а без цього студент вчити не буде. І, взагалі, мені цікаво,на полі бою також головне – пасивна присутність, а не знання офіцера та діяльність солдата???

Відчути себе справжнім чоловіком, що виконує святий обов'язок перед Батьківщиною, теж буде важкувато, бо це далеко не армія, а, так би мовити, «пародія». Ну як можна такий заклад ототожнювати з армією, якщо тут вчать марширувати, тільки перед самою присягою?!

Головне в цьому інституті – те що він дає звання офіцера запасу (лейтенанта). Таке звання служить "відмазкою" від армії після закінченні університету, а також галочкою у строчці для майбутніх держслужбовців.

Детальніше хотів би зупинитись на першому. В мене є декілька знайомих випускників КПІ, які, закінчивши універ, витрачають багато коштів і часу, щоб "відлиняти" від армії По окінченні ІФФ вас – вже лейтенантів – в окремих випадках, все ж таки можуть призвати до служби в армії, але в якості офіцера, а не рядового солдата, що є великою різницею.

Отож, перед тим, як оплатити квитанцію за навчання з нескромною сумою, зважте всі хрестики і палички. Я вибрав військову кафедру і жалкую про це тільки один день на тиждень, коли вдягаю форму кольору хакі, в останні дні це мене цілком задовольняє.

ТойХтоЗнає

І знову футбол!!!

Вівторок зустрів мене нудним але наполегливим звуком будильника, який ніби систематично повторював: «Треба здати лаби на першій парі!!!».

Так, якби не лаби… Не перша пара (а їх сьогодні аж 5)… Нормальна людина стільки не витримає, але ж я – студент, значить мушу терпіти.

Переглядаючи на перервах оголошення в корпусі і новини «бігучої смуги», яку, до речі, майже ніхто не читає, згадую, що сьогодні – вівторок! Відкриття чемпіонату факультету з футболу. Одразу розумію, що п'ятої пари сьогодні точно не буде.

Проглядаючи розклад матчів бачу, що моя група грає аж у четвер, проте мені дуже цікаво подивитися на те, як грають наші майбутні суперники, та і на останню пару йти зовсім не хочеться… Не знаю, який саме із цих двох факторів переконав мене сильніше (можлива обидва), але я впевненими кроками вирушив на матчі.

1. Шлях до стадіону

Так, як кожен із нас полюбляє скорочувати собі дорогу, то шлях до поля буде складатися з багатьох поворотів, вуличок та умовних знаків (наприклад, розбита машина на перехресті). Найнеобхідніша процедура цієї далекої подорожі – перелізти через паркан, а не обходити половину стадіону, щоб зайти у ворота, бо лінь-матінка – основн рушійна сила прогресу.

2. Поле

Коли немає дощу, поле нагадує специфічну деталь з величезними порами. А коли дощ є, всі дефекти поля заповнюються водою і грати у футбол стає дуже м'яко і зручно. Крім того, кожен гравець в ході матчу і після нього може відчути присмак пилу. А ще інколи дрібненькі камінці, які іноді застрибують у кеди і дуже заважають грати.

3. Чарівний свисток

Суддя ставить м'яч на центр поля, дає свисток і починається гра. Одразу видно, що більшість команд погано зіграні, адже вони довгий час не грали разом. Але це мине. Команди гру за грою почнуть набирати обертів (або втрачати). Матчі стануть цікавішими а суперники – принциповішими. До того ж організатори чемпіонату пообіцяли провести змагання серед збірних команд дівчат.

Сподіваюсь, що ви вже ознайомилися з розкладом ігор?

Ігор Дорфман ФА-51

Fingerboard is not a toy!

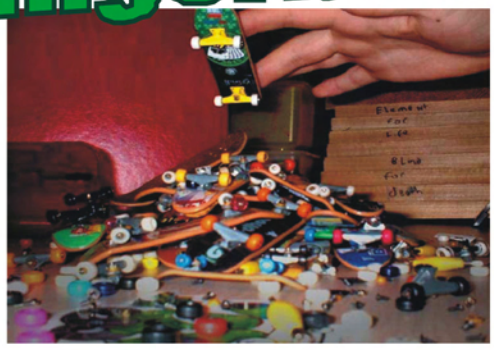

9684A 9684B 9684C 9684D 9684E 9684F

Познайомлю Вас зі спортом (або захопленням), яке виникло завдяки появі скейтбордингу – це фінгербординг. Це - зменшена копія скейтборда, зі всіма такими ж деталями, які у нього входять, окрім підшипників, так як не має сенсу їх ставити (вони б були настільки мізерні, і в свою чергу удорожчували виріб), довжина якого складає 96 лише міліметрів.

Зануримося в історію походження фінгерборда. Він виник в 1998 році (тобто зовсім нещодавно) завдяки одному майструватому хлопцю, його звали Стівен Ашер. Просто Стівену дуже хотілося кататися на скейтборді, але погодка не дозволяла, от він і змайстрував перший у світі фінгерборд. Він навчився на ньому робити ті ж трюки, що і на звичайному. Папа Стівена, побачивши, як він катає і що витворяє запустив фінгери у виробництво (так як працював на заводі іграшок).

Тобі, можливо, на перший погляд здається, що це - мила іграшка або прикраса. Але якщо побачити те, що на ньому можна витворяти, то і собі таку штукенцію закортить придбати.

Фінгерборд складається з деки, шкурки, підвісок та чотирьох колес.

Як же керувати фінгером спитаєш ти? Так ось, для керування використовують два або три пальця руки(правої або лівої, як краще для тебе). Один палець (середній) ставиться на один борт фінгера, а інший (вказівковий) посередині, хоч можливо різнитися положення пальців, в залежності від трюку, який ти хочеш зробити. Третій палець потрібен для підтримання деки при виконання трюків у повітрі.

При виконанні трюків, тобі потрібно буде місце для катання, але після того як навчишся виконувати основні елементи. Для цього використовують так звані фінгерпарки. Як здогадалися, це зменшені копії звичайних парків для скейтбордингу. Але можна використовувати і підручні матеріали, наприклад книжки, ручки, диски, касети, тобто все, що попадеться під руку.

Фінгерборд дуже мобільна річ. З ними можна бути де хочеш. Наприклад на заняттях, у поїзді, при чеканні на кого-небудь. Можна його доставати і відточувати техніку виконання трюків.

До речі, як я казав, це – спорт, і, отже, з нього проводяться змагання. Перші змагання були проведені в Запоріжжі 2 лютого 2008 року. Після цього були проведені змагання на виставці «Велобайк 2008» через місяць після Запоріжжя.

Тренуйте пальці! Хай щастить! :)

Руслан Карпов ФА-51

Над випуском працювали:
Редактор: Юлія Баранова ФС-41
Кореспонденти: Вікторія Бойко ФС-52
Руслан Карпов ФА-51
Віктор Крашевський ФМ-51
Ігор Дорфман ФА-51
Верстка та дизайн: Юлія Баранова ФС-41

Редакція може не поділяти думку автора, проте не може позбавити його права бути почутим.

З питаннями та пропозиціями звертатися за тел. 8-097-762-71-38

icq 378-101-303, julson1@yandex.ru